

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. E. Ď.**, bývajúceho v Ž., zastúpeného Mgr. R. K., advokátom so sídlom v Ž., proti žalovaným **1/ J. S.**, a **2/ V. S.**, obom bývajúcim v N., zastúpeným JUDr. M. M., advokátkou so sídlom v Ž., **o určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18 C 11/2006, o dovolaní žalovaných proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 14. októbra 2010 sp. zn. 9 Co 240/2010 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaných **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline označeným uznesením zrušil rozsudok Okresného súdu Žilina z 29. apríla 2010 č.k. 8 C (správne 18 C) 11/2006-194, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu na určenie vlastníckeho práva k označeným nehnuteľnostiam, a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zrušenie prvostupňového rozsudku odôvodnil nesprávnym právnym posúdením z dôvodu neskúmania naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, ktoré musí predchádzať riešeniu otázky pasívnej legitímácie účastníkov konania.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podali dovolanie žalovaní. Žiadali, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil alebo aby ho zmenil tak, že žaloba sa zamieta. Vyčítali odvolaciemu súdu nesprávne právne posúdenie veci.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol tento mimoriadny opravný prostriedok ako neprípustný odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že v danej veci nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž ani o jeden z prípadov prípustnosti dovolania uvedených v tomto ustanovení, teda nejde o zmeňujúce, ani o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu a ani o uznesenie odvolacieho súdu, ktorým by rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska.

Dovolací súd z úradnej povinnosti preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaných podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože trovy žalobcu, ktoré vznikli v súvislosti s vyjadrením jeho zástupcu k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za potrebné na účelné bránenie práva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. apríla 2011

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová